

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 20.

Tiende Session.

6te Møde.

Torsdagen den 8de Decbr.

(Fortsat.)

S. Müller (fortsat): Hvad Affsni-
tet om Handelen angaaer, kan jeg ikke være
ganske enig i Udkastet saaledes, som det fore-
ligger. Naar man opkaster det Spørgsmaal,
hvortledes Handelen nu er indrettet i Kjøben-
havn og Kjøbstæderne, bliver Svaret, at der i
Kjøbenhavn er to Slags Handeler, nemlig
Grosshandel og Detailhandel, hvortilmod der i
de andre Kjøbstæder hovedsagelig er een, den
saakaldte Kjøbmandshandel, der indbefatter
baade Gros- og Detailhandel, dog saaledes
at der enkelte Steder findes særskilte Gros-
serere og Detailhandlere. Vel bliver det efter
Udkastet tilladt ogsaa i Kjøbstæderne at forene
Gros- og Detailhandelen, men kun ved at
tage Borgerkab paa begge; den Art Handel,
der nu bestaaer som den almindelige, er end
ikke nævnt.

Der er en anden Ting i dette Affsni-
t, hvori jeg endnu mindre kan være enig, og det
er den, at der er opfundet en ny Betegnelse
for Detailhandlere, nemlig Benævnelsen Kjøb-
mænd. Dette er Noget, som strider aldeles
baade imod Sprogbrugen og Lovsproget. Den
Handlende altsaa, som i Kjøbenhavn driver en
ringe Detailhandel i en Kjøbstæde, skal efter
Udkastet kaldes Kjøbmand; men den Hand-
lende i Provindserne, som baade handler med
Stort og Smaat og som nu kaldes Kjøbmand,
skal miste dette Navn, uden at der for ham er
opfundet nogen ny Benævnelse i Udkastet. Jeg
veed heller ikke, hvad han skulde kaldes; men

Kjøbmand kan man slet ikke kalde ham. Dette
er ikke nogen ganske ligegyldig Omstændighed;
thi jeg holder mig overtydet om, at, naar den
Slags Betegnelser, der afsyge saa meget fra,
hvad man er vant til, kommer ind i en Lov,
medfører Saadant megen Confusion og idelig
Misforstaaelse; men jeg haaber ogsaa, at den
meget ærede Minister ikke vil have Noget imod
at opgive denne nye Betegnelse.

Til Slutning skal jeg tillade mig en ganske
almindelig Bemærkning, som jeg dog nærmest
retter imod de ærede Herrer, der forlange
Resterstykke. De Lande i Europa, som have
havt Mod til at bryde Arbejdets Bånd, have
vundet Hæder og Velstand; vor Regjering har
viist, at den har havt Mod til at ville det
Samme; jeg haaber, at denne Forsamling ikke
vil staae tilbage. Det var i Slutningen af det
forrige Aarhundrede, at der hos os begyndte
en ny Frihedens og Selvstændighedens Tid for
Agerbruget; lad det da være vor Tids Gjer-
ning at lade en lignende Epoke begynde for
Handel og Industrie.

S. M. Petersen: Ja, den meget høj-
tidelige Tone, hvormed den sidste ærede Taler
endte sit Foredrag, kan jo ikke andet end
gjøre et vist Indtryk paa os; men jeg vil ved
Siden deraf bede om, ifald det lykkes at blive
disse Prøver foruden, som her er Tale om,
at vi da ville være hinanden behjælpelige med
at affkaffe andre, meget større og betydeligere
Duelighedsprøver; thi jeg troer, at det vil
berede Landet endnu mere Velstand. Den
ærede sidste Taler har henviist til Conse-
quenterne af Duelighedsprøverne. En af de Conse-
quenter, som jeg troer at opnaae og har til Hen-